

Who Needs Religious Fundamentalists?

Parasha: Pinchas - פינחס : "Phineas"
Torah : Numbers 25:10-30:1
Haftarah : 1 Kings 18:46-19:21
Gospel : John 15-17

Thought for the Week:

Religion is a two-edged sword. On the one hand, faith in God, trust in Messiah and obedience to God's commandments is the narrow path that leads to life. It brings peace, joy and purpose to existence. On the other hand, religious convictions can become a source of strife, enmity and hatred between people.

Commentary:

Parashat Pinchas is named for Pinchas (Phineas), the zealous grandson of Aaron the priest, who turned aside the LORD's wrath by publicly skewering two flagrant transgressors of Torah. Without trial and without due process, Pinchas rose up as a court of one. He was the witness, the judge and the executioner. Yet rather than being punished for his zeal and transgression, Pinchas is rewarded with a "covenant of peace"! (25:12) It is a difficult story with some troubling ramifications.

For our purposes, we will simply note that God praised Pinchas for his zeal. The LORD says, "he was zealous with My zeal among them, so that I did not destroy the sons of Israel in My zeal." (25:11) The word that is translated as "zeal" is the Hebrew word *kana* (קנא). In fact, the anti-Roman, Jewish revolutionaries of the First Century were referred to by the same word: the Zealots. Hence the classic mistranslation of the name of one of Yeshua's 12 disciples, 'Simon the Canaanite.' Simon was not a Canaanite; he was a *Kanana* (קנאני), i.e. a Zealot. First Century Judea and Galilee were filled with political and religious zealots who regularly resorted to Pinchas-like violence to advance their purposes. In many ways, their fervor and ruthlessness is comparable to the religious fundamentalists, who trouble our modern world with terrorism and blood.

Prior to his Damascus road encounter, Paul pursued the believers with a Pinchas-like zeal. As he wrote to the Philippians, he mentioned his history as a persecutor of the believers as evidence of his zeal for God. (1 Philippians 3:6) From Paul's example, we learn that zeal for God can be sorely misplaced. It is far better to emulate the Master

Wie zit op fundamentalisten te wachten?

Sidra: Pinchas - פינחס: "Phineas"
Torah: Numeri 25:10-30:1
Haftara: 1 Koningen 18:46-19:21
Evangelie: Johannes 15-17

Gedachte voor de Week:

Religie is een tweesnijdend zwaard. Aan de ene kant het geloof in God, vertrouwen in de Messias en gehoorzaamheid aan Gods geboden is de smalle weg dat naar het leven leidt. Dat brengt vrede, vreugde en zin bij het bestaan. Aan de andere kant kunnen religieuze overtuigingen een bron van twist, vijandschap en haat tussen mensen worden.

Commentaar:

Parashat Pinchas is vernoemd naar Pinchas (Phineas), de ijverige kleinzoon van de priester Aaron, die de kant van des HEREN toorn koos door twee flagrante overtreders van de Thora in het openbaar te spietsen. Zonder rechtzaak en zonder een eerlijk proces, stond Pinchas op als een rechter. Hij was de getuige, de rechter en de beul. Maar in plaats van gestraft te worden voor zijn ijver en overtreding, wordt Pinchas met een "verbond van vrede" beloond! (25:12) Het is een lastig verhaal met enkele verontrustende gevolgen. Onze bedoeling is alleen maar aan te merken dat God Pinchas voor zijn ijver prees. De HEER zegt: "hij was onder hen ijverig met Mijn ijver, zodat Ik in Mijn ijver de zonen van Israël niet vernietigde." (25:11) Het woord dat als "ijver" wordt vertaald, is het Hebreeuwse woord *kana* (קנא). In feite werden de Joodse anti-Romeinse revolutionairen van de eerste eeuw met hetzelfde woord aangeduid: de Zeloten. Vandaar de klassieke verkeerde vertaling van de naam van een van Yeshuas 12 discipelen, 'Simon de Kanaäniet'. Simon was geen Kanaäniet, hij was een *Kanana* (קנאני), d.w.z. een zeloet. Het Judea en Galilea van de eerste eeuw was vol van politieke en religieuze fanatiekelingen. die regelmatig hun toevlucht namen tot Pinchas achtig geweld om hun doeleinden op de voorgrond te brengen. In vele opzichten is hun ijver en meedogenloosheid vergelijkbaar met de religieuze fundamentalisten, die onze moderne wereld last berokkenen met terrorisme en bloed. Voorafgaand aan zijn weg naar Damascus ontmoeting, vervolgde Paulus de gelovigen met een Pinchas-achtige ijver. Zoals hij aan de Filippenzen schreef, haalde hij zijn verleden aan als een vervolger van de gelovigen als bewijs van zijn ijver voor God. (1 Filippienzen 3:6) Van Paulus voorbeeld leren we dat ijver voor God pijnlijk misplaatst kan zijn. Het is veel beter om de Meester na te

who was zealous for His Father's house (John 2:17) and for His Father's will. Similarly, rather than expressing their zeal for God in acts of violence, the Jerusalem believers were "zealous for the Torah." (Acts 21:20)

Religion is a two-edged sword. On the one hand, faith in God, trust in Messiah and obedience to God's commandments is the narrow path that leads to life. It brings peace, joy and purpose to existence. On the other hand, religious convictions can become a source of strife, enmity and hatred between people. When a person has a dearly held religious belief, he naturally wants others to share it. When others challenge that conviction, the religious person might become hostile in defense of his beliefs. He may resort to intimidation and aggression. He could engage in religious persecution or other nastiness, all the while feeling that he is doing God a favor. The religious person might view himself like Pinchas, sticking up for the truth by skewering people. This line of reasoning falls apart when we realize that Pinchas was acting under the direct orders of Moses and God.

It is good to be zealous for God, but we must be careful lest we misplace that zeal. We should be zealous for the good standards of the Kingdom. We should be zealous for Messiah our righteousness. In our lives, we need to express zealous vigilance in our war with the flesh. For Messiah "gave Himself for us to redeem us from every Torah-less deed, and to purify for Himself a people for His own possession, zealous for good deeds (*mitzvot*)." (Titus 2:14)

doen die ijverig voor het huis van Zijn Vader (Joh. 02:17) en voor de wil van Zijn Vader was. Op dezelfde manier, in plaats van hun ijver voor God met gewelddaden te uiten, waren de Jeruzalemse gelovigen "ijverig voor de Tora." (Handelingen 21:20)

Religie is een tweesnijdend zwaard. Aan de ene kant is het geloof in God, het vertrouwen in de Messias en de gehoorzaamheid aan Gods geboden het smalle pad dat naar het leven leidt. Het brengt vrede, vreugde en zin bij het bestaan. Aan de andere kant kunnen religieuze overtuigingen een bron van twist, vijandschap en haat tussen mensen worden. Wanneer iemand een godsdienstige overtuiging koestert, wil hij die natuurlijk met anderen delen. Als anderen die overtuiging aanvechten, kan de religieuze mens vijandig worden ter verdediging van zijn geloof. Hij kan z'n toevlucht nemen tot intimidatie en agressie. Hij zou zich kunnen gaan bezighouden met religieuze vervolging of andere misselijke dingen, terwijl hij de hele tijd het gevoel heeft dat hij aan God een gunst bewijst. De religieuze persoon kan zichzelf als Pinchas zien, opkomend voor de waarheid door mensen neer te sabelen. Deze lijn van redeneren valt weg als we ons realiseren dat Pinchas onder direct bevel van Mozes en God handelde. Het is goed om te ijverig voor God te zijn, maar we moeten voorzichtig zijn om die ijver niet fout te uiten. We moeten ijveren voor de goede normen van het Koninkrijk. We moeten ijveren voor de Messias, onze gerechtigheid. In ons leven, moeten we ijverige waakzaamheid tonen in onze strijd met het vlees. Want Messiah "heeft Zichzelf voor ons gegeven om ons te verlossen van alle Tora-lege daden, en voor Zich een volk te reinigen voor Zijn eigen bezit, ijverig in goede daden (*mitsvot*)." (Titus 2:14)